

رابطه ویژگی های شخصیتی و سلامت روانی
با هوش هیجانی دانش آموزان دختر پایه سوم
مقطع متوسطه دبیرستان های تبریز

دکتر داود حسینی نسب^۱

شروین محمدی^۲

چک ۵

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه ویژگی های شخصیت و سلامت روانشناسی با هوش هیجانی دانش آموزان دختر پایه سوم مقطع متوسطه دبیرستانهای تبریز صورت گرفته است. در این تحقیق آماری عبارت است از کلیه دانش آموزان دختر پایه سوم مقطع متوسطه شهر تبریز که در سال تحصیلی ۱۳۸۸ مشغول تحصیل می باشند. انتخاب نمونه به روش نمونه گیری تصادفی بحد مرحله ای و به تعداد ۱۷۷ نفر صورت گرفت. ابزار اندازه گیری شامل پرسشنامه سلامت چرمی (GHQ)، پرسشنامه شخصیتی نشوفرم کوتاه (NEO-FFI) و مقیاس هوش هیجانی بیریاشرینگ بود. نتایج با استفاده از نرم افزار SPSS و روش های آماری ضریب همبستگی، سون و تحلیل رگرسیون صورت گرفت. نتایج نشان داد که بین هوش هیجانی با سلامت روان، هم ستگی مثبت ۰/۷۷، با وجود بودن ۰/۳۸، برونقراوی ۰/۲۷ و نوروز گراوی ۰/۰۱، همگی منفی معنی دار ۰/۷۵ وجود داشت ($P < 0.001$). نوروز گراوی، سلامت روانی و با وجود آن، مجموعاً ۰/۶۲ درصد از واریانس هوش هیجانی را تبیین می کنند. بنظر می رسد رجه به ویژگی های شخصیتی نوروز گراوی و با وجود آن بود به همراه سلامت روانی در این بذرگ اهداف

۱- استاد دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز.

۲- کارشناس ارشد روان شناسی عمومی

درمانی و مداخلات رفتاری جهت ارتقاء هوش هیجانی دانش آموزان دختر متوسطه مفید می باشد.

کلمات کلیدی: ویژگی های شخصیتی، سلامت روانی، هوش هیجانی، دانش آموز دختر.

مقدمه

برخی از متخصصان، هوش را توانایی حل مساله می دانند. عده‌ای دیگر، آن را توانایی انطباق و یادگیری بر اساس تجرب روزمره می دانند. عده‌ای نیز معتقدند، در تعریف هوش فقط به جنبه‌های شناختی توجه شده است و سایر ابعاد هوش مثل خلاقیت و هوش عملی و میان فردی نادیده گرفته شده است (سانترال، ۱۳۸۵). پژوهش های متعددی بر نقش هیجانها در تعامل های اجتماعی، شناخت خود و دیگری، منش فردی و لیاقت های اجتماعی تأکید دارند. به این انواع هوش مطرح شد که بر عوامل غیرشناختی تکیه دارند. یکی از انواع هوش، هوش هیجانی است که در سال ۱۹۹۰ برای اولین بار توسط «سالوی» و «مایر» دو نفر از روانشناسان آمریکایی معرفی شد. از نظر آنها عواطف و شناخت مستقل از یکدیگر نبوده؛ بلکه دو توانایی وابسته به یکدیگر هستند (گیتونی، ۱۳۸۵). بنابراین هوش هیجانی موضوعی است که سعی در تشریح و تفسیر جایگاه هیجانها، احساسات و توانمندی های انسان دارد (حسنزاده، ۱۳۸۶). هوش هیجانی را توانایی درک و فهم عواطف به منظور ارزیابی افکار و خلق و خو و تنظیم آنها به گونه ای که موجب تعالی و رشد عقلی و عاطفی گردد تعریف کرده اند (گلمن، ۱۳۸۰). بنابراین توسعه و رشد هوش هیجانی یک عنصر کلیدی در یادگیری و تدریس محسوب می شود و اگر دانش آموزان بتوانند این ویژگی را کسب کنند اولین گام در جهت کنترل و هدایت هیجانهای خودشان برداشته و می توانند موانع تضعیف کننده عملکرد را از بین بردارند (آقایار و شریفی درآمدی، ۱۳۸۵). چنان که از نظر "بار-آن" مفهوم هوش هیجانی را می توان در موقوفیت های آموزشی مدارس و

دانشگاه ها برای کمک به روان شناسان مدارس و مشاوران در شناسایی دانش آموزانی که نمی توانند به طور مؤثر با نیازهای تحصیلی شان که ممکن است به اخراج از مدرسه یا احتمالاً مشکلات عاطفی یا ناجا مدبکار برد (رحیم زاده، ۱۳۸۷). بنابراین در کل پیشرفت اجتماعی و حتی تحصیلی دانش آموزان صرفاً به هوش عقلی مرتبط نیست، بلکه تحت تاثیر هوش هیجانی نیز می باشد.

به واسطه چنین تعاریف، ویژگی ها و ابعاد تاثیرگذار هوش هیجانی و با در نظر گرفتن دوران نوجوانی که شخصیت دوران جوانی و بزرگسالی و زندگی اجتماعی در حال شکل گیری است این مساله اهمیت دارد که عوامل تاثیرگذار بر هوش هیجانی به منظور مداخلات رفتاری موثر شناخته شود. در همین راستا، یکی از رویکردهای مهم در توجه به کل ابعاد روانشناسی افراد، ویژگی های شخصیتی می باشد. اساساً روانشناسان، شخصیت را سازمان پویایی از سیستم های روان تنی فرد که رفشارها و افکار خاص او را تعیین می کند تعریف می کنند که امکان پیش بینی آنچه را که فرد در موقعیت خاص انجام خواهد داد را نشان می دهد (شولتز، ۱۳۸۱). به نظر می رسد شخصیت افراد می توانند پیش بینی کننده هوش هیجانی آنها باشد. از نظر گلمن شخصیت افراد ترکیب درستی از عقل و دل است و معمولاً سمبول عقل، بهره هوشی و سمبول دل، هوش هیجانی است، اما به لحاظ فرهنگی آموخته ایم که به هیجانات خودمان همانند هیجاناتی که اطلاعات درست ذهن را تعریف می کنند اعتماد نکنیم. حتی گاهی واژه هیجان، بیانگر یک شخصیت ضعیف است و به کسی اطلاق می شود که قادر به کنترل خویش نبوده یا حتی رفتاری کودکانه یا ابلهانه دارد (آقایار و شریفی درآمدی، ۱۳۸۵). اساساً عوامل شخصیتی نوروز گرایی که با توانایی خلقی و روانی بهنجار مرتبط است و همچنین برونگرایی که بعد توانایی های اجتماعی و ارتباطی را نشان می دهد می تواند با سازه هوش هیجانی مرتبط باشد.

از آنجائی که هوش هیجانی به توانایی درک و فهم عواطف به منظور ارزیابی افکار و خلق و خو و تنظیم آنها مربوط می شود (گلمن، ۱۳۸۳) لذا داشتن سلامت روانی برای فرد مهم است چرا که با داشتن درکی درست از هیجان خود، به خود تنظیمی بهینه نیز پردازد. از طرفی داشتن سلامت روانی خود نشانگر، مهارت روانشناسی سازگار در فرد تلقی می شود که به پایش خود می انجامد. به طوری که از نظر کارشناسان سازمان بهداشت جهان سلامت فکر و روان به قابلیت ارتباط موزون و هماهنگ با دیگران، تغییر و اصلاح محیط فردی و اجتماعی و حل تضادها و تمایلات شخصیتی بطور منطقی، عادلانه و مناسب مربوط می شود (میلانی فر، ۱۳۸۶). مرور پژوهش های انجام شده، متناسب با این مبانی نظری در پیوند ویژگی های شخصیت و سلامت روانی با هوش هیجان به درک بهتر کمک می کند.

پژوهش ها درباره تاثیر ویژگی های شخصیت و سلامت روانی بر هوش هیجانی نشان می دهد که عوامل شخصیتی می تواند بر هوش هیجانی موثر باشد. چنان که پژوهش های انجام شده توسط (پترایدلز و فارنام، ۲۰۰۱، داداو هارت، ۲۰۰۰، ساکلوفسک، آستین، ۲۰۰۳؛ شاته و همکاران، ۱۹۹۸) نشان می دهند بروزنگرایی و نوروزگرایی با هوش هیجانی همبستگی معنی دار قوی نشان داده اند، اما تجربه پذیری، همسازی و وظیفه شناسی رابطه ای ضعیفی با هوش هیجانی داشتند. همچنین پژوهش (کامورو و همکاران، ۲۰۰۷) نشان داد که هوش هیجانی با چهار عامل شخصیت یعنی بروزنگرایی، انعطاف پذیری، باوجود بودن و دلپذیر بودن رابطه مثبت و در مقابل با نوروزگرایی رابطه منفی دارد. اما در مقابل برخی پژوهش هایی نیز وجود دارند که نشان می دهد رابطه معنی دار و قابل توجهی بین هوش هیجانی و عوامل پنجگانه شخصیت وجود ندارد (مانند باستین^۱، ۲۰۰۵؛ براکت^۲، ۲۰۰۴؛ لوپز^۳، ۲۰۰۳).

1-Bastian

2-Bracket

3-Lopes

پژوهش های که به نقش ابعاد مختلف سلامت روانی با هوش هیجانی پرداخته اند به نتایج مفیدی دست یافته اند. چنان که مشخص شده است افسردگی با هوش هیجانی رابطه دارد و افرادی که از افسردگی بالاتری برخوردارند، هوش هیجانی پایین تری دارند (هماتی^۱ و همکاران، ۲۰۰۴). بررسی های سلاسکی و کارت رایت (۲۰۰۲) نیز نشان داد که بین استرس، سلامت عمومی، بهزیستی و هوش هیجانی رابطه وجود دارد. آنها معتقدند که یافته های ایشان حاکی از نقش مهم هوش هیجانی در تعديل فرایند استرس و افزایش انعطاف پذیری فرد است. همچنین در مطالعه او گینسکا-بولیک^۲ (۲۰۰۵) مشخص شده است که افراد دارای هوش هیجانی بالاتر، استرس کاری و مشکلات سلامتی کمتری دارند. از نظر آنها هوش هیجانی نقش پیش گیری کننده ای در مشکلات سلامتی و بویژه افسردگی دارد. افراد دارای سطوح بالای هوش هیجانی با توانایی مقابله بهتر با استرس، بیان هیجانات، مدیریت و کنترل بهتر هیجان مشخص می شوند. پژوهش سیاروچی و همکاران (۲۰۰۲) حاکی از تاثیر هوش هیجانی در تعديل استرس و متغیرهای بهداشت روانی است. همچنین فرشمن و روینو^۳ (۲۰۰۴) نشان داده اند که مهارت های هوش هیجانی برای حفظ شبکه های اجتماعی در سازمان های مراقبت بهداشتی موثر است. از این رو در نظر گرفتن هوش هیجانی با توجه به ویژگی های شخصیتی و سلامت روانی شناخت خوبی از وضعیت هوش هیجانی ارائه خواهد داد.

از یک طرف وجود یافته های متناقض ارتباط عوامل شخصیتی و هوش هیجانی و از طرف دیگر، پژوهش های اندک درباره تاثیر سلامت روانی بر هوش هیجانی که متناسب با نظریه سلامت روانی گلدبرگ (پرسشنامه GHQ) باشد، موجب

1-Hemati & Cartwright

2-Oginiska-Blik

3- Freshman & Rubion

گردید تا در این تحقیق ضمن توجه به تناقض یافته های قبلی و همچنین بررسی نقش سلامت روانی بر هوش هیجانی متناسب با دیدگاه گلدبُرگ صورت گیرد. بدین ترتیب این تحقیق با هدف تعیین رابطه ویژگی های شخصیتی و سلامت روانی بر هوش هیجانی دانش آموزان دختر پایه سوم مقطع متوسطه دبیرستانهای تبریز صورت گرفته است و به بررسی این فرضیه می پردازد که بین ویژگی های شخصیتی (برونگرایی، روان رنجور خویی، دلپذیر بودن، باوجود بودن، انعطاف پذیری) و هوش هیجانی رابطه وجود دارد. بین سلامت روانی و هوش هیجانی رابطه وجود دارد.

روش تحقیق جامعه آماری

در این تحقیق جامعه آماری عبارت است از کلیه دانش آموزان دختر پایه سوم مقطع متوسطه شهر تبریز که در سال تحصیلی ۱۳۸۸ مشغول تحصیل می باشند. تعداد کلاس ها ۱۵۸ و تعداد دانش آموزان آماده ۸۰۴۵ نفر است.

روش نمونه گیری و حجم نمونه

برای انتخاب نمونه از روش نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای استفاده شد. در مرحله اول از کلیه نواحی ۵ گانه تبریز که ۱۵۸ مدرسه دخترانه است از هر منطقه ۲ مدرسه بصورت تصادفی مشخص شد و در کل تعداد مدرسه های مشخص شده از ۵ ناحیه ۱۰ مدرسه شد. بعد از این مدارس یک کلاس بطور تصادفی انتخاب و تست های لازم اجرا گردید.

حجم نمونه با در نظر گرفتن $P=0.05$ و دقت 0.95 با استفاده از فرمول:

$$n = \frac{(t^r pq)}{d^r} = \frac{[1/96^r (0.05 \times 0.05)]}{0.04^r} = 266$$

محاسبه شد. اما چون درست در هفته اول مهرماه پرسشنامه ها اجرا شد تعداد دانش آموزان حاضر در کلاسها کمتر بود بنابراین در حجم نمونه آزمودنی ۲۱۹ نفر شد و ۴۲ پرسشنامه بخاطر نقص پر شدن حذف شد که در نهایت نمونه مورد مطالعه ۱۷۷ نفر شد. پژوهشگران در بررسی های همبستگی حجم نمونه ای معادل ۱۰۰ نفر یا بیشتر را کافی می دانند (دلاور، ۱۳۷۷).

ابزار اندازه‌گیری

الف- پرسشنامه شخصیتی نئوفرم کوتاه (NEO-FFI)

پرسشنامه NEO-FFI است که در سال ۱۹۸۵ توسط پاول تی کاستا و مک کری تهیه شده است. NEO-FFI یک پرسشنامه ۶۰ سوالی است و برای ارزیابی پنج عامل شخصیت (برونگرایی، روان رنجور خویی، دلپذیر بودن، باوجودان بودن، انعطاف پذیری) بکار می‌رود. پاسخ نامه این تست از کاملاً مخالف، مخالف، بی‌نظر، موافق و کاملاً موافق تنظیم شده است که در بعضی از سوالات اگر آزمودنی گزینه کاملاً مخالف را انتخاب کند نمره صفر و از گزینه‌های بعدی به ترتیب از راست به چپ نمرات ۱، ۲، ۳، ۴ را می‌گیرد و در برخی از سوالات گزینه کاملاً مخالف نمره ۴ و گزینه‌های بعدی به ترتیب از راست به چپ نمرات ۳، ۲، ۱، ۰ را می‌گیرند. برای هر یک از این پنج عامل شخصیتی ۱۲ آیتم در این تست وجود دارد (گروسوی فرشی، ۱۳۸۰). شارون و دیگران، ضریب پایانی ۸۶٪ برای روان رنجور خویی، ۷۷٪ برای برونگرایی، ۷۳٪ برای انعطاف پذیری، ۶۸٪ برای تجربه گرایی و برای با وجودان بودن یا وظیفه شناس گزارش کرده‌اند. آلفای کرونباخ توسط واین و دیگران بدین ترتیب است $O=0.76$, $N=0.74$, $C=0.60$, $A=0.89$, $E=0.83$, $B=0.75$, $R=0.79$, $S=0.79$ در ایران نیز ضریب پایانی بدست آمده برای عوامل N.E.O.A.C به ترتیب ۰.۷۹, ۰.۷۹, ۰.۷۹, ۰.۷۹, ۰.۷۹ بوده است (گروسوی، ۱۳۸۰).

ب- مقیاس هوش هیجانی سیبریاشرینگ

این مقیاس یک آزمون ۳۳ سوالی است که بوسیله شاته و همکاران براساس مدل هوش هیجانی سالوی و مایر ساخته شده است سوالهای آزمون در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از نمره یک (کاملاً مخالف) تا نمره پنج (کاملاً موافق) می‌سنجد. مقیاس هوش هیجانی گرچه از سه مولفه بیش گفته اشباع شده، تنها یک نمره کلی برای هوش هیجانی بدست می‌دهد که دامنه آن بین ۳۶ تا ۱۶۵ متغیر است. همسانی درونی سوالهای آزمون برحسب ضریب آلفای کرونباخ از ۰/۸۴ تا ۰/۹۰ گزارش شده است. ضریب پایایی بازآزمایی مقیاس در مورد یک نمونه ۲۸ نفری از دانشجویان به فاصله دو هفته دو هفتاد و هشت٪ محاسبه شده اعتبار مقیاس هوش هیجانی نیز از طریق سنجش همبستگی آن به سازه‌های مرتبط، کافی گزارش شده است. در فرم فارسی این مقیاس آلفای کرونباخ پرسشهای مقیاس در مورد یک نمونه ۱۳۵ نفری از دانشجویان ۰/۸۸ محاسبه شد که نشانه همسانی درون خوب آزمون است. ضرایب همبستگی بین نمره‌های ۴۲ نفر از نمونه مذکور در دو نوبت با فاصله دو هفته ۰/۸۳ محاسبه شد که نشانه پایایی بازآزمایی رضایت بخش مقیاس می‌باشد (بشارت، ۱۳۸۶).

ج- پرسشنامه سلامت عمومی (GHQ)

پرسشنامه سلامت عمومی توسط کلدبیرگ و هیلر تدوین شده است، استفاده شد. این پرسشنامه به منظور شناسایی اختلافات روانی غیر روان گسیخته ابداع شده است. در جمعیت عادی برای تشخیص اختلالات روانی ضعیف از این پرسشنامه استفاده شده است. کاربرد وسیع این پرسشنامه منجر به این شد که به ۳۶ زبان زنده دنیا ترجمه شود. این پرسشنامه حاوی ۲۸ سوال در مقیاس‌های چهارگانه نشانه‌های جسمانی، اضطراب، اختلال در کارکرد اجتماعی و علائم افسردگی می‌باشد. در این آزمون از آزمودنی خواسته می‌شود تا براساس یک مقیاس چهار درجه‌ای به سوالات پاسخ دهد. کل نمره‌ها ۸۴ است و نقطه برش بالای ۲۱ است که افراد

مشکل دار تشخیص داده می شود. پایابی آزمون از طریق الفای کرونباخ محاسبه شده که ضرایب بدست آمده برای خرده مقیاس های نشانه های جسمانی، اضطراب، اختلال در کار کرد اجتماعی، افسردگی و مقیاس کلی سلامت روانی به ترتیب عبارتست از: ۰/۷۷، ۰/۷۷، ۰/۸۵، ۰/۸۵، ۰/۹۰ می باشد (نقل از حسینی نسب، ۱۳۸۷).

روش آماری

به منظور بررسی رابطه ویژگی های شخصیت و هوش هیجانی دانش آموزان از روش های آماری ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون استفاده شد.

یافته ها

براساس اطلاعات مندرج در جدول شماره (۱) ملاحظه می گردد که میانگین هوش هیجانی دانش آموزان مورد مطالعه ۱۰۵/۲۹، با انحراف استاندارد ۱۰/۷ می باشد. به طوری که حداقل نمره هوش هیجانی ۷۶ و حداکثر ۱۳۲ می باشد. در واقع میزان هوش هیجانی دانش آموزان مورد مطالعه کمی بیشتر از حد متوسط است.

براساس جدول شماره (۱) نمره میانگین سلامت روانی ۲۲/۳۸ با انحراف استاندارد ۹/۹۲ و چولگی ۹/۶۴ می باشد. در پرسشنامه (GHQ) هر چه نمره سلامت روانی در دامنه نمره (۰-۲۱) باشد سلامت روانی نرمال است و هر چه از این میزان بالا تر رود از میزان سلامت روانی کاسته می شود. بنابراین همانگونه که در نمودار نیز ملاحظه می شود بیشترین فراوانی در نمره های ۱۵-۲۵ است در نتیجه می توان گفت تقریباً میزان سلامت روانی دانش آموزان دختر تبریز کمتر از حد متوسط است.

براساس اطلاعات مندرج در جدول (۱) نمره میانگین نوروز گرایی ۲۴/۴۷ با انحراف استاندارد ۶/۸۶ می باشد. به طوری که حداقل نمره ۱۰ و حداکثر نمره ۴۵ می باشد. نمره میانگین برونگرایی ۲۹/۲۹، با انحراف استاندارد ۶/۰۲ است. به

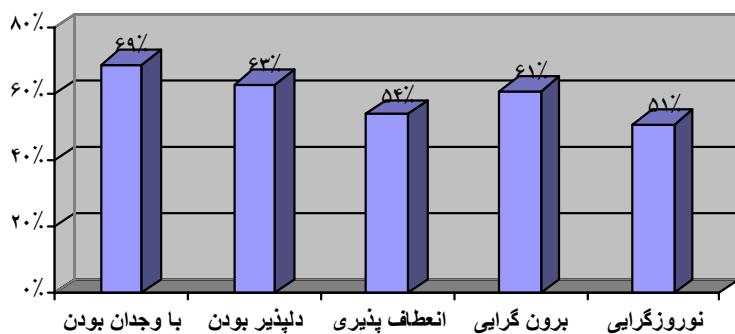
طوری که حداقل نمره ۸ و حداکثر نمره ۴۳ می باشد. نمره میانگین انعطاف پذیری ۲۶/۱۴ با انحراف استاندارد ۳/۷۱ است به طوری که حداقل نمره ۱۸ و حداکثر نمره ۳۷ می باشد. نمره میانگین دلپذیر بودن ۳۰/۲۳ با انحراف استاندارد ۴/۸۶ می باشد به طوری که حداقل نمره ۱۷ و حداکثر نمره ۴۲ است. نمره میانگین با وجودان بودن ۳۳/۱۵ با انحراف استاندارد ۵/۸۱ می باشد به طوری که حداقل نمره ۱۶ و حداکثر نمره ۳۲ می باشد.

طبق نمودار (۱) میزان نوروز گرایی ۵۱٪ در حد متوسط می باشد. میزان بروونگرایی ۶۱٪ و کمی بیش از حد متوسط می باشد. میزان انعطاف پذیری در حد ۵۴٪، میزان دلپذیر بودن در حد بالای متوسط و ۶۳٪ میزان با وجودان بودن دانش آموزان در این پژوهش بالای متوسط و حدوداً ۶۹٪ می باشد.

آزمون اسمیرنوف کولموگروف جهت تشخیص نرمال بودن توزیع پراکندگی سازه های مورد مطالعه نشان داد که وجودان گرایی در سطح معنی داری ۰/۰۱ و سایر سازه ها در سطح ۰/۰۵ نرمال هستند.

جدول شماره (۱) توزیع پراکندگی ویژگی های شخصیتی و هوش هیجانی

تعداد	حداکثر نمره	حداقل نمره	کجی	انحراف استاندارد	میانگین	مؤلفه های ویژگی های شخصیتی
۱۷۷	۴۵	۱۰	۰/۴۷	۶/۸۶	۲۴/۴۷	نوروز گرایی
۱۷۷	۴۳	۸	-۰/۶۳	۶/۰۲	۲۹/۲۹	برونگرایی
۱۷۷	۳۷	۱۸	۰/۱۸	۳/۷۱	۲۶/۱۴	انعطاف پذیری
۱۷۷	۴۲	۱۷	-۰/۰۶	۴/۸۶	۳۰/۲۳	دلپذیر بودن
۱۷۷	۳۲	۱۶	-۰/۲۶	۵/۸۱	۳۳/۱۵	باوجودان بودن
۱۷۷	۱۳۲	۷۶	-۰/۰۶	۱۰/۷	۱۰۵/۲۹	هوش هیجانی
۱۷۷	۵۱	۴	۰/۶۴	۹/۹۲	۲۲/۳۸	سلامت روانی

نمودار شماره (۱) توزیع پراکندگی ویژگی های شخصیتی
دانش آموزان دختر شهر تبریز

همان طوری که در جدول (۲) ملاحظه می شود نتایج حاصل از ضریب همبستگی پرسون جهت بررسی رابطه بین ویژگی های شخصیتی (نوروز گرایی، بروزگرایی، انعطاف پذیری، دلپذیر بودن و با وجودان بودن) و هوش هیجانی نشان داد که رابطه منفی بین هوش هیجانی و نوروز گرایی ($P=0/000$, $r=-0/75$) داد که رابطه مثبت بین هوش هیجانی و بروز گرایی ($P=0/000$, $r=0/38$) است. همچنین طبق جدول همبستگی بین هوش هیجانی و دلپذیر بودن معنی دار نبود. همچنین رابطه بین هوش هیجانی و انعطاف پذیری نیز معنی دار نبود. بین سلامت روانی و هوش هیجانی همبستگی مثبت معنی داری وجود داشت ($P=0/000$, $r=0/77$).

جدول شماره (۲) ضریب همبستگی پرسون بین
هوش هیجانی و ویژگی های شخصیتی

سلامت روانی	دلپذیر بودن	با وجودان بودن	انعطاف پذیری	برون گرایی	نوروز گرایی	عوامل متغیر
-	-	۰/۳۸	-	۰/۲۷	-۰/۷۵	هوش هیجانی
۰/۰۰۰	۰/۱۶	۰/۰۰۰	۰/۳۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	معنی داری

به منظور تبیین میزان هوش هیجانی براساس مجموع متغیرهای معنی دار از رگرسیون چند گانه به روش گام به گام استفاده شد. که در نهایت طبق اطلاعات جدول شماره (۳) ملاحظه می شود که در مجموع ۳ متغیر در شکل رگرسیونی باقی ماندند که طبق رگرسیون چند گانه به روش گام به گام به ترتیب نوروز گرایی در گام اول، سلامت روانی در گام دوم و با وجودان بودن در گام سوم می توانند هوش هیجانی را تعیین کنند که در کل $R^2 = 0/62$ ضریب تعیین خالص) می باشد یعنی در مجموع ۳ متغیر به میزان ۶۲ درصد می تواند هوش هیجانی را تعیین کند و ۳۸٪ یا موضوع تحقیق نبوده و یا از چشم محقق پنهان مانده است (۳۸ درصد غیر قابل تعیین می باشد).

همچنین در جدول ANOVA (۴) با سطح معنی داری آزمون $P=0/000$ و مقدار $F=96/93$ می باشد یعنی جهت فلش یک طرفه می باشد. همچنین در جدول شماره (۵) ملاحظه می گردد پس از استاندارد نمودن و با حذف مقدار α ، نوروز گرایی بیشترین تاثیر منفی با $\beta_1 = -0/439$ و سلامت روانی با $\beta_2 = -0/342$ و در نهایت با وجودان بودن $\beta_3 = 0/128$ در کل بیشترین تاثیر را در تعیین هوش هیجانی دانش آموزان دارند. (توجه به این نکته ضروری است که علت منفی آمدن β_2 مربوط به پرسشنامه GHQ است که در آن هر چه نمره سلامت عمومی کمتر باشد فرد دارای سلامت روانی بیشتری است بنابراین در اصل β_2 تاثیر مثبت در تعیین هوش هیجانی دانش آموزان دارد).

جدول (۳) ضریب همبستگی چند گانه برای هوش هیجانی

شكل	ضریب همبستگی چند گانه	ضریب تعیین خالص	ضریب تعیین	اشتباه معیار بر آورد
۱	۰/۷۵	۰/۵۶	۰/۵۶	۷/۱۴
۲	۰/۷۸	۰/۶۱	۰/۶۰	۹/۷۴
۳	۰/۷۹	۰/۶۲	۰/۶۲	۶/۶۳

جدول (۴) تحلیل واریانس برای آزمون معنی داری شکل رگرسیونی

P	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	شکل
۰/۰۰۰	۹۶/۹۳	۴۲۶۵/۸۸۶	۳	۱۲۷۹۷/۶۵۸	رگرسیون
		۴۴/۰۰۶	۱۷۳	۷۶۱۳/۰۶۵	باقیمانده
			۱۷۶	۲۰۴۱۰/۷۲۳	کل

جدول شماره (۵) ضرایب متغیرهای باقیمانده در شکل رگرسیونی به روش گام به گام

Sig	t	ضرایب استاندارد شده		ضرایب خام		ترتب ورود متغیرها در شکل	ردیف
		Beta	خطای معیار	B			
۰/۰۰۰	۶۷/۲۷۳	-	۱/۹۹۳	۱۳۴/۰۷۵	مقدار ثابت	۱	
۰/۰۰۰	-۱۴/۹۹۶	-۰/۷۵۰	۰/۰۷۸	-۱/۱۷۶	نوروز گرایی		
۰/۰۰۰	۶۸/۶۶۳	-	۱/۹۲۴	۱۳۲/۱۲۹	مقدار ثابت		
۰/۰۰۰	-۶/۳۴۱	-۰/۴۷۴	۰/۱۱۷	-۰/۷۴۲	نوروز گرایی	۲	
۰/۰۰۰	-۴/۷۵۵	-۰/۳۵۶	۰/۰۸۱	-۰/۳۸۶	سلامت روان		
۰/۰۰۰	۲۹/۵۶۹	-	۴/۱۴۷	۱۲۲/۶۲۲	مقدار ثابت		
۰/۰۰۰	-۵/۸۷۵	-۰/۴۳۹	۰/۱۱۷	-۰/۶۸۹	نوروز گرایی	۳	
۰/۰۰۰	-۴/۶۴۱	-۰/۳۴۲	۰/۰۸۰	-۰/۳۷۲	سلامت روان		
۰/۰۱۱	۲/۵۷۷	۰/۱۲۸	۰/۰۹۲	۰/۲۳۷	با وجود بودن		

بحث و نتیجه گیری

با توجه به نتایج حاصل از تحلیل داده های جمع آوری شده از ۱۷۷ دانش آموز دختر، میانگین هوش هیجانی ۱۰۵/۲۹ با انحراف استاندارد ۱۰/۰۷ می باشد که در کل میزان هوش هیجانی آنها متوسط به بالا مشاهده شد. میانگین سلامت روانی آنها ۲۲/۳۸ و انحراف استاندارد ۹/۹۲ می باشد. بر این اساس میزان سلامت روانی دانش آموزان دختر کمتر از حد متوسط می باشد. میزان نوروز گرایی دانش آموزان در حد متوسط و ۵۱٪ می باشد. میزان برونوگرایی دانش آموزان کمی بیش از حد متوسط و ۶۱٪ می باشد. میزان

انعطاف پذیری دانش آموزان در حد ۵۴٪ می باشد. میزان دلپذیر بودن دانش آموزان در حد ۶۳٪ و بالای متوسط می باشد. میزان با وجودان بودن دانش آموزان در حد ۶۹٪ و بالای متوسط است.

نتایج حاصل از ضریب همبستگی پیرسون جهت بررسی رابطه بین ویژگی های شخصیتی (نوروز گرایی، برونقراحتی، انعطاف پذیری، دلپذیر بودن و با وجودان بودن) و هوش هیجانی نشان داد که بین نوروز گرایی و هوش هیجانی رابطه منفی، بین برونقراحتی و با وجودان بودن با هوش هیجانی رابطه مثبت وجود دارد که این یافته با یافته های (پترایدز و فارنام، ۲۰۰۱، داداوهرارت، ۲۰۰۰؛ ساکلوفسک، آستین، ۲۰۰۳؛ شاته و همکاران، ۱۹۹۹؛ بشارت ۱۳۸۶) از این نظر که بین هوش هیجانی و برونقراحتی و روان رنجورخویی همبستگی معنی دار وجود دارد همسو می باشد ولی از نظر اینکه بین هوش هیجانی با انعطاف پذیری و دلپذیری همبستگی معنی دار وجود دارد غیر همسو می باشد. در تبیین این که چرا بین عوامل شخصیتی دلپذیر بودن و انعطاف پذیری با هوش هیجانی همبستگی معنادار وجود ندارد احتمالاً چنین می توانیم استدلال کنیم که دلپذیری شامل مهربانی، تمایل به گذشت و فداکاری و انعطاف پذیری شامل کنجکاوی، خیال پردازی، نوآوری (جان، ۱۹۸۹) است که می توانند بستری مناسب برای تأثیرگذاری به سایر ابعاد شخصیت از جمله برونقراحتی و با وجودان بودن فراهم سازد تا شخص از طریق آنها هوش هیجانی خود را تقویت کند و خود این ها بصورت مستقل مولفه های لازم برای تأثیرگذاری بر فرایندهای شناسایی و توصیف احساسات و تفکر را ندارند (بشارت، ۸۶).

در تبیین یافته های فوق چنین می توانیم بگوییم که برونقراحتی، آمادگی فرد را برای تجربه حوادث لذت بخش افزایش می دهد و این آمادگیها می توانند به فرد کمک کند تا مخصوصاً در حوزه روابط بین شخصی و اجتماعی کارآمدتر ظاهر شود و از این طریق هوش هیجانی را تقویت کند (واتسون و کلارک، ۱۹۹۲).

ویژگی دیگر بروونگرایی شامل مثبت بودن، قاطعیت و اجتماعی بودن است که نیز می توانند به سهم خود آمادگیهای فرد را در زمینه روابط و عواطف اجتماعی تقویت کنند و از این طریق باعث تقویت هوش هیجانی شوند (جان، ۱۹۸۹). نوروزگرایی، آمادگی فرد را برای تجربه حوادث استرس زا افزایش می دهد (بولگر و شیلینگ، ۱۹۹۱). این ویژگیها فرد را مخصوصاً در حوزه روابط بین شخصی و اجتماعی، آسیب پذیر می سازند. بنابراین نوروزگرایی بر حسب مکانیسم تضعیف هوش هیجانی امکانات فرد را برای گسترش روابط و عواطف اجتماعی محدود می سازد و تحلیل می برد. ویژگیهای دیگر نوروزگرایی شامل تمایل فرد به تجربه اضطراب، تنش، خودخواری، خصوصیت، تکانشوری، کمرویی، تفکر غیر منطقی، افسردگی و عزت نفس پایین (جان، ۱۹۸۹) نیز هر یک به سهم خود می توانند بر توانمندیهای فرد در زمینه روابط و عواطف اجتماعی تأثیر بگذارند و از این طریق باعث تضعیف هوش هیجانی شوند. با وجود آن بودن نیز از طریق درک و مدیریت هیجانی می تواند بر هوش هیجانی تأثیر بگذارد که به احتمال زیاد با وجود آن، خود کنترلی را که یکی از مؤلفه های هوش هیجانی است، معنکس می کند.

یافته دیگر این تحقیق نشان داد که بین دو متغیر (سلامت روانی و هوش هیجانی) رابطه معنی دار و منفی وجود دارد. این یافته با یافته های پژوهش های قبلی از جمله سلاسکی و کارت رایت (۲۰۰۲)، هماتی و همکاران (۲۰۰۴)، کارر (۲۰۰۴)، پارکر، تیلر و بگبی (۱۹۹۹)، لین و شوارتز (۱۹۸۷)، شوت و همکاران (۲۰۰۷)، بشارت و همکاران (۱۳۸۶)، یعقوبی و همکاران (۱۳۸۷) همسو می باشد. آنها در تبیین این یافته ها به نقش مهم هوش هیجانی در تعديل فرایند استرس و افزایش انعطاف پذیری فرد اشاره می کنند و ادعا دارند که از آن می توان به عنوان تکنیک مدیریت استرس استفاده کرد. او گینسکا-بولیک (۲۰۰۵) نشان داده است که افراد دارای هوش هیجانی بالاتر، استرس کاری و مشکلات سلامتی کمتری دارند. از نظر وی هوش هیجانی نقش به بیش گیری کننده ای در مشکلات

سلامتی و به ویژه افسردگی دارد. افراد دارای سطوح بالای هوش هیجانی با توانایی مقابله بهتر با استرس، و بیان هیجانات و نیز مدیریت و کنترل آنها مشخص می‌شوند. بنابراین می‌توان گفت که هوش هیجانی بالا از یک سو از طریق افزایش مهارت‌های مقابله‌ای استرس فرد را کاهش می‌دهد و بر سلامت فرد اثر می‌گذارد و از سوی دیگر مهارت‌های هوش هیجانی مهارت‌های ارتباطی و توانایی افراد را در ایجاد و حفظ شبکه‌های اجتماعی افزایش می‌دهد که این امر نیز به سلامت عمومی دانش آموزان کمک می‌کند.

در پژوهش حاضر از طریق رگرسیون چند متغیری گام به گام نتایج حاکی از آن بود که در اولین گام نوروزگرایی با $\beta_1 = -0.339$ ، سلامت روانی با $\beta_2 = -0.342$ و در گام سوم با وجود آن بودن با $\beta_3 = 0.121$ می‌توانند تغییرات مربوط به هوش هیجانی را تبیین کند.

در تحقیقی که بشارت (۱۳۸۶) انجام داده دیده می‌شد که در اولین گام نوروزگرایی با $\beta_1 = 0.69$ و بعد بروزنگرایی یا $\beta_2 = 0.351$ قرار دارد ولی در تحقیق شافر (۱۹۹۹) عامل انعطاف پذیری قویترین پیش‌بینی کننده هوش هیجانی بیان شده بنابراین چون هم در تحقیق حاضر و هم در تحقیق بشارت در اولین گام نوروزگرایی قرار دارد در نتیجه پیش‌بینی تغییرات مربوط به هوش هیجانی، از طریق نوروزگرایی در جهت منفی را می‌توان به شرح زیر تبیین کرد که نوروزگرایی افراد را برای تجربه هیجانهای منفی و درماندگی مستعد می‌سازد (بوگلر و شیلینگ، ۱۹۹۱). این ویژگی فرد را مخصوصاً در حوزه روابط بین شخصی و اجتماعی، آسیب پذیر می‌سازد در نتیجه نوروزگرایی بر حسب مکانیسم تضعیف هوش هیجانی امکانات فرد را برای گسترش روابط و عواطف اجتماعی محدود می‌سازد و تحلیل می‌برد. بنابراین از روی میزان نوروزگرایی فرد می‌توان تا حدودی میزان هوش هیجانی او را تخمین زد.

با در نظر گرفتن یافته‌های بدست آمده از این تحقیق بنظر می‌رسد که توجه به نوروزگرایی، سلامت روان و باوجود آن بودن رویکرد مفیدی برای مداخلات

رفتاری و پیشبرد اهداف درمانی یا آموزشی برای دانش آموزان دختر پایه سوم مقطع متوسطه می باشد تا بتوان هوش هیجانی آنها را ارتقاء داد.

از محدودیت های این مطالعه می توان به گروه نمونه پژوهش حاضر اشاره کرد که از دانش آموزان دختر سوم مقطع متوسطه تبریز تشکیل می دهند، لذا برای تعیین نتایج به سایر افراد جامعه باید با احتیاط عمل شود. محدودیت دیگر استفاده از ابزار خود گزارش دهی در پژوهش حاضر است. با توجه به نتایج بدست آمده در این تحقیق پیشنهاد می شود در سایر جوامع نیز پژوهش انجام گیرد.

همچنین کارگاه های آموزشی در جهت افزایش مهارت های هوش هیجانی در مدارس تشکیل گردد و بهتر است در محتواهای دروسی مانند علوم اجتماعی و پرورشی گنجانده شود.

همچنین از آنچهایکه سلامت روانی عامل موثری در هوش هیجانی است، پیشنهاد می شود شرایط عمومی لازم جهت سلامت روانی دانش آموزان فراهم گردد.

منابع

- بشارت، م.ع. (۱۳۸۶). بررسی رابطه ابعاد شخصیت و هوش هیجانی، *مطالعات تربیتی و روانشناسی*، دوره ۸، شماره ۲، ص ۷۹-۹۳.
- حسن زاده، ر. (۱۳۸۶). *انگیزش و هیجان*. تهران: انتشارات ارسپاران.
- حسینی نسب، د. (۱۳۸۷). بررسی رابطه شیوه های فرزند پروری با خودکار آمدی و سلامت روانی دانش آموزان. *مجله مطالعات تربیتی و روانشناسی*. دوره ۹، شماره ۱، ص ۳۷-۲۱.
- دلاور، ع. (۱۳۷۷). *روش های تحقیق در روانشناسی و علوم تربیتی*. نشر ویرایش.
- راس، الف. (۱۳۸۲). *روان شناسی شخصیت*. ترجمه سیاوش اجمالفره، ویرایش دوم. تهران: نشر روان.
- رحیم زاده، چ. (۱۳۸۷). *رابطه هوش هیجانی با پیشرفت تحصیلی*. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد تبریز.
- سانترآک، چ. (۱۳۸۵). *زمینه روانشناسی سانترآک*. ترجمه مهرداد فیروز بحث. تهران: انتشارات رسا.

سیارو جی، ژ.، فور گاس، ژ.، مایر، ح. (۱۳۸۴). **هوش عاطفی در زندگی روزمره**. ترجمه اصغر نوری امام زاده ای و حبیب الله نصیری، اصفهان: انتشارات نوشته.

شولتز، د. (۱۳۸۱). **نظریه های شخصیت**. ترجمه یوسف کریمی. تهران: انتشارات ارسیاران.

قنبی هاشم آبادی، ب.، باقری، ح. (۱۳۸۷). بررسی میزان آموزش مهارت هایی هوش هیجانی و افزایش آن در نوجوانان. **مجله پژوهشی دانشگاه فردوسی مشهد**. دوره ۹، شماره ۱، ص ۱۵۷-۱۶۵.

کلینکه، ال.، ۱۳۸۶، **مهارت‌های زندگی**. ترجمه شهرام محمد خانی. تهران: انتشارات رسانه تخصصی.

گروسوی فرشی، م. ت. (۱۳۸۰). **رویکردی نوین در ارزیابی شخصیت**. تبریز: انتشارات جامعه پژوه، نشر دانیال.

گلمن، د. (۱۳۸۰). **هوش هیجانی**. ترجمه نسرین پارسا. تهران: انتشارات رشد، ص ۳۵۶-۶۳.
گیتوونی، م. (۱۳۸۵). **هویت و هوش هیجانی**. ترجمه پریچهر به کیش. انتشارات انجمن اولیاء و مریبان.

میلانی فر، ب. (۱۳۸۶). **بهداشت روانی**. تهران: نشر توسعه.

یعقوبی، الف.، و همکاران. (۱۳۸۷). بررسی رابطه هوش هیجانی با احساس غربت و سلامت عمومی دانشجویان. **فصلنامه روانشناسی دانشگاه تبریز**، سال ۳، شماره ۹، ص ۱۳۵-۱۵۱.

Bastian VA. (2005). Emotional intelligence, predict life skills, but not us well as personality and cognitive abilities. **Personality and Individual Differences**. 39(6): 1135-1145.

Bolger, N., & schilling, E. A. (1991). Personality and the problems of everyday Life: the role of neuroticism in exposure and reactivity to daily stressors. **Journal of personality**, 59. 355-380.

Brackett MA. (2004). Emotional intelligence and its relation to everyday behavior. **Personality and Individual Differences**. 36(6): 1387-1402

Carr, A. (2004). **positive psychology, the screce of happiness and human strenyths: Brunner- Routledge**.

- Chamorro-permuzic T., Ben ett E., Forham A. (2007). The Happy personality: Mediational Role of Trait Emotional Intelligence in tellingence. **Personality and Individual differences**.
- Ciarrochi J., Frank P., Deane Stephen A. (2002), Emotional intelligence moderates the relationship between stress and mental health, **Personality and individual difference**, 32: 197-209.
- Dawda D., Hart SD. (2000). Assessing emotional intelligence: reliability and validity of the Bar-on Emotional Quotient-Inventory in university. **Personality and Individual Differences**.
- Freshman B., Rubino L. (2004). Emotional Intelligence skills For manintaing social networks in healthcare organizations. **Hospital Topics**. Awailbal online in site: www.highbeam.com
- Hemmati T., Mills JF., roner DG. (2004). The Validity of the Bar - on Emotionl Intelligence Quotient in an offender Population. **Personality and Indinidual Differences**, 37: 695-706.
- John, O.P. (1989). Towards a taxonomy of personality descriptors. In D.M. Buss, & N. Cantor (Eds.), **personality psychology: recent trends and emerging directions** (pp.201- 271). Newyork: springer.
- Lopes PN. (2003). Emotional intelligence, personality, and the perceived quality of social relationship. **Personality and Individual Differenct**. 35(3): 641-658.
- Oginsa-Bulik,N,(2005). Emotional intelligence in the workplace: Exploring its effects on occupational stress and Health outcomes in human service works. **International Journal of occupational Medicine and environmental**, 18(2):75-167.
- Parker, J., taylor, G., Baghy, M., (1999). Disorders of affect regulation: alexithymia in medical and psychiatric illness. Cambridge: **Cambridge university press**.
- Petrides V., furnham A. (2002). Trait emotional intelligente: Behavioral validation in two studies of emotion recognition and reactivity to mood induction. **European journal of personality**; 17(1): 39 – 57.

- sakloFske DH., Austin EJ. (2003). Factopr struvture and validity of a trait emotional intelligence measure. **Personality and individual Differences**. 34(4): 707-721.
- Schutte NS., malouff j., Hall LE., Haggerty DJ., Cooper JT., Golden CJ., (1998). Development and validation of a measure of emotional intelligence. **Personality and Individual Differences** 25 (2): 167-177.
- Schotte, N.S. , Malouff, J.M., Thorsteinsson, E.B., Bhullar, N. and Rooke, S.E. (2007).A Meta- analytic Investigation of Relation between Emotional Intelligence and heath. **Personality and Indiridual Differences**, 42,921-933.
- shaFer AB., (1999). Relation of the Big fire and factor V subcom ponents to social in telligence. **European Journal of personality**.
- Slaski M., Cartwright S. (2002). Health, Personality and Emotional Intelligence: An Exploratory Stude OF Retail Managers. Stress and Health, 18(2): 63-68.
- Watson,D., & clark, A. (1992). **On traits and temperament general and specific factors of emotional experience and their relation to the five factor-model journal of personality**, 60(2): 44,476.